

Dosarul nr. 2ra-1658/2019

Prima instanță: Judecătoria Orhei, sediul Central (jud. I. Movilă)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. I. Secieru, A. Danilov, I. Cimpoi).

ÎNCHEIERE

25 septembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Victor Burduh
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Viorel Pavlenco, reprezentat de avocatul Felix Cernei,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Victoria Pavlenco împotriva lui Viorel Pavlenco, intervenient accesoriu Direcția generală asistență și protecție a familiei Orhei cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copiilor minori, încasarea pensiei pentru întreținerea copiilor minori și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 07 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de Viorel Pavlenco și s-a menținut hotărârea din 16 ianuarie 2019 a Judecătoriei Orhei, sediul Central,

c o n s t a ț ă :

La 21 iunie 2018 Victoria Pavlenco a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Viorel Pavlenco, intervenient accesoriu Direcția generală asistență socială și protecție a familiei Orhei cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copiilor minori, încasarea pensiei pentru întreținerea copiilor minori și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a menționat că, la 03 decembrie 2015 a înregistrat căsătoria cu pârâtul la Primăria s. Piatra, or. Orhei sub nr. 20.

A indicat reclamanta că împreună cu pârâtul au doi copii: XXXX născut la XXXXX și XXXXX născut la XXXXX.

Victoria Pavlenco a specificat că relațiile de căsătorie cu pârâtul nu pot fi menținute și continuate din vina acestuia, ultimul nu contribuie la întreținerea copiilor, motiv pentru care consideră că căsătoria urmează a fi desfăcută, iar domiciliul copiilor minori să fie stabilit cu reclamanta, cu încasarea din contul pârâtului a pensiei de întreținere pentru copiii minori în sumă bănească fixă.

A solicitat reclamanta desfacerea căsătoriei încheiată la 03 decembrie 2015, la Primăria s. Piatra, or. Orhei sub nr. 20, stabilirea domiciliului copiilor minori cu mama și încasarea din contul pârâtului a pensiei pentru întreținerea copiilor minori în mărime fixă de 1500 de lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 16 ianuarie 2019 a Judecătorei Orhei, sediul Central a fost admisă parțial acțiunea, a fost desfăcută căsătoria încheiată între Viorel Pavlenco și Victoria Pavlenco la 03 decembrie 2015 la Primăria s. Piatra, or. Orhei, sub nr. 20, a fost stabilit domiciliul copiilor minori XXXXX și XXXXX cu mama Victoria Pavlenco, a fost încasat de la Viorel Pavlenco în beneficiul Victoriei Pavlenco pensia pentru întreținerea copiilor minori în sumă fixă de 1000 de lei lunar, începând cu 21 iunie 2018 până la atingerea majoratului fiecărui copil, a fost încasat de la Viorel Pavlenco în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 720 de lei.

La 13 februarie 2019 Viorel Pavlenco a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 16 ianuarie 2019 a Judecătorei Orhei, sediul Central, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe cu restituirea cauzei la rejudecare.

Prin decizia din 07 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Viorel Pavlenco și s-a menținut hotărârea din 16 ianuarie 2019 a Judecătorei Orhei, sediul Central.

Astfel, instanța de apel a conchis că în contextul în care intimata a invocat imposibilitatea menținerii în continuare a familiei și și-a manifestat dezacordul cu continuarea raporturilor familiale, instanța de judecată nu este îndreptățită de a menține raporturile familiale între apelant și intimată, motiv pentru care se s-a constatat că în speță se întrunește temeiul legal pentru desfacerea căsătoriei încheiate de părți.

Totodată, instanța a considerat că reieșind din vârsta copiilor minori și faptul că conform declarațiilor apelantului, acesta este în mare parte plecat peste hotarele țării, unde activează în câmpul muncii, este oportun ca domiciliul copiilor minori să fie determinat cu mama acestora, dispoziție ce este în circumstanțele prezentei spete, în interesul suprem al copiilor minori.

Concomitent, instanța de apel a mai constatat că interesul suprem al copiilor minori impune și asigurarea întreținerii materiale a acestora de către ambii părinți, motiv pentru care instanța are obligația de a stabili încasarea din contul părintelui cu care nu este stabilit domiciliul copiilor minori adjudecarea pensiei de întreținere în sumă fixă în contextul în care la materialele cauzei lipsesc probe ce ar dovedi încasarea de către apelant a vreunor venituri fixe, ce ar asigura nivelul corespunzător de întreținere a copiilor minori.

În acest sens, instanța de apel a conchis că hotărârea primei instanțe este legală și întemeiată, iar motiv de casare a acesteia nu este.

La 11 iulie 2019 Viorel Pavlenco, reprezentat de avocatul Felix Cernei a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 07 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu restituirea cauzei la rejudecare în prima instanță.

În motivarea recursului a indicat că instanțele ierarhic inferioare la emiterea hotărârilor au încălcat normele de drept procedural și anume cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată, or la materialele cauzei lipsesc date privind recepționarea citației de către recurent, iar fotografia prezentată de către executorul judecătoresc Lilia Corolețcaia, în care este reflectată o poză de pe o pagină Vyber precum că dânsului i-ar fi fost transmisă citația de a se prezenta la

ședința de judecată pe data de 16 ianuarie 2019, nu poate servi temei de confirmare a citației legale sau înștiințării despre data și locul desfășurării ședinței de judecată.

În contextul prevederilor art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 07 mai 2019.

Materialele cauzei atestă că decizia instanței de apel a fost expediată părților la data de 15 mai 2019, dar date care ar confirma recepționarea acestora de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat la data de 11 iulie 2019, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Viorel Pavlenco, reprezentat de avocatul Felix Cernei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sânt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Viorel Pavlenco, reprezentat de avocatul Felix Cernei, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității

constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, argumentul recurentului referitor la faptul că cauza a fost judecată în prima instanță în absența sa, deoarece nu i-a fost comunicat locul, data și ora ședinței de judecată, la materialele cauzei lipsind date privind recepționarea citației de către recurent, iar fotografia prezentată de pe pagina Vyber precum că dânsului i-ar fi fost transmisă citația de a se prezenta la ședința de judecată pe data de 16 ianuarie 2019, nu poate servi temei de confirmare a citației legale sau înștiințării despre data și locul desfășurării ședinței de judecată, urmează a fi respins, or, art.100 alin. (1) Cod de procedură civilă stabilește expres că cererea de chemare în judecată și actele de procedură se comunică participanților la proces și persoanelor interesate, contra semnătură, prin intermediul persoanei împuternicite, prin poștă, cu scrisoare recomandată și cu aviz de primire, prin intermediul biroului executorului judecătoresc, la adresa electronică indicată în cererea de chemare în judecată sau înregistrată prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, sau prin alte mijloace care să asigure transmiterea textului cuprins în act și confirmarea primirii lui, precum și prin delegație judiciară. Mai mult, Viorel Pvlenco a fost citat legal despre examinarea cauzei în prima instanță fapt confirmat prin avizul de recepție anexat la materialele cauzei (f.d.20), iar conform art. 102, alin. (4¹) Cod de procedură civilă, participanții la proces înștiințați în mod legal o dată nu pot invoca necitarea lor pentru efectuarea actelor de procedură la o dată ulterioară.

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de către Viorel Pavlenco, reprezentat de avocatul Felix Cernei, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Viorel Pavlenco, reprezentat de avocatul Felix Cernei împotriva deciziei din 07 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Victor Burduh

Galina Stratulat